

A Fővárosi Ítéletábra a dr. Molnár Gergő Zsolt ügyvéd(.....) által képviselt I. r., a II. r. felpereseknek a Bagó és Varga Ügyvédi Iroda(.....) által képviselt I. r.,..... II. r. és.....III. r. alperesek ellen zálogtárgyból történő kielégítésre térésre kötelezés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. május 7-én kelt 25.G.41.099/2012/53. számú ítélete ellen az alperesek részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 15 napon belül az I. r. felperesnek 200.000 (kettőszázezer) forint + áfa, a II. r. felperesnek 100.000 (egyszázezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I. r. felperes és a perben nem álló.....Kft. között 2007. július 31. napján kötött hitelszerződés alapján az I. r. felperes 101.570 CHF összegű hitelkeretet volt köteles a Kft. rendelkezésére tartani 2007. július 31-től augusztus 10-ig. Az I. r. felperes és a Kft. 2007. augusztus 9-én egy másik hitelszerződést is kötött, mely értelmében az I. r. felperes 101.570 CHF összegű hitelkeretet volt köteles a.....Kft. részére rendelkezésére tartani 2007. augusztus 9-től 2007. szeptember 28-ig.

A hitelszerződések 1.2. pontja szerint a Kft. a „lehívási értesítő bankhoz történő eljuttatásával veheti igénybe a hitelkeretet”. Az 1.3. pont szerint „a bank a kölcsön összegét jóváírja a hitelfelvevő folyószámláján”. A 3.1. pont szerint „a kölcsönök után fizetendő kamat alapjául szolgáló éves kamatláb mértéke: változó, a hitelkeret devizanemének megfelelő, a folyósítás napján érvényes három havi CHF LIBOR kamatláb bázis + 4,3% kamatrés”.

A hitelszerződések részét képező I. r. felperes által alkalmazott Vállalati Aktív Banki Szolgáltatások Általános Szerződési Feltételeinek II.3.2.c. pontja szerint „a felek eltérő megállapodása hiányában (és feltéve, hogy a Szerződésben foglalt feltételek mindegyike teljesült) a bank a lehívott kölcsön tőkeösszegét az adott folyósítás napján jóváírja a hitelfelvevő banknál vezetett folyószámláján.

Az I. r. felperes a 2007. július 31. napján kelt és az 1. számú hitelszerződés alapján kiállított lehívásértesítő alapján 2007. augusztus 1. napján 101.570 CHF-et folyósított akként, hogy 150,97 HUF/CHF árfolyamon 15.334.023 forint összeget jóváírt a Kft. forintszámláján. A 2. számú hitelszerződés alapján a 2007. augusztus 16-án kelt lehívási értesítőnek megfelelően az I. r. felperes további 15.716.942 forintot írt jóvá a Kft. forintszámláján, ez esetben 101.570 CHF folyósítása 154,74 HUF/CHF árfolyamon történt. AKft. a hitelszerződések megkötésekor és a folyósításkor kizárólag forintszámlát vezetett I. r. felperesnél, a folyósítások idején hatályos I. r. felperes által

alkalmazott hirdetmény szerint a folyósítási árfolyam „a folyósítás napján érvényes deviza II. vételi árfolyam”. A hitelszerződéseket és a jelzálogjogot alapító szerződést a Kft. törvényes képviselőjeként eljáró III. r. alperes írta alá.

Az I. r. felperes és a II. r. felperes 2007. augusztus 8-án az 1. számú, míg 2007. szeptember 10-én a 2. számú hitelszerződés alapján folyósított kölcsönökre készfizető kezességvállalási szerződést kötöttek, annak 2. pontjában rögzítették a hitelszerződések, illetve a kezességvállalási szerződés szerinti kölcsönszerződések azonosító számát, az induló tőketartozás 101.570 CHF összegét, míg a 3. pontban azt, hogy a II. r. felperes „ezennel készfizető kezességet vállal az adóst - a szerződés 2. pontjában meghatározott kölcsönszerződés alapján - terhelő kötelezettségének megfizetéséért”. A készfizető kezességvállalás mértékét 80%-ban határozták meg.

Az I. r. felperes és a Kft. 2007. július 31-én keretbiztosítéki jelzálogjogot alapítottak a Kft. 1. számú hitelszerződéséből eredő fizetési kötelezettségei biztosítására, illetve a Kft. és az I. r. felperes között a jövőben létrejövő valamennyi szerződésre alapított jogviszonyból eredő és a Kft.-t terhelő valamennyi fizetési kötelezettség biztosítására. Az I. r. felperes és a Kft. a keretbiztosítéki jelzálogjogot a szerződéskötés idején még a Kft. kizárólagos tulajdonában lévő Sopron belterülethelyrajzi számú ingatlanokon alapították. Megállapodtak abban is, hogy a zálogtárgyból történő kielégítés legmagasabb összege 40 millió forint, az I. r. felperes ingatlanokra vonatkozó keretbiztosítéki jelzálogjoga az ingatlan-nyilvántartásba 40 millió forint összeghatárig 2007. augusztusában került bejegyzésre.

Az I. r. felperes a hitelszerződéseket 2012. február 1. napján nem teljesítésre hivatkozva azonnali hatállyal felmondta. A közjegyzői okiratba foglalt felmondásban rögzítésre került, hogy az 1. számú hitelszerződésből eredő lejárt tartozás összege 2012. január 26. napján 884,27 CHF késedelmi kamat, 1.963,54 CHF ügyleti kamat késedelem, 14.635,92 CHF tőkekésedelem, továbbá a még le nem járt elhatárolt kamat 474,8 CHF, valamint a fennálló tőketartozás 38.605 CHF.

A felmondás rögzítette a 2. számú hitelszerződés ugyanezen időpontban fennálló tételeit is: lejárt késedelmi kamat 504,78 CHF, lejárt ügyleti kamatkésedelem 1.251,35 CHF, a lejárt tőkekésedelem 11.106,04 CHF, még le nem járt, azonban a felmondással lejárt és esedékessé váló elhatárolt kamat 419,93 CHF, valamint a fennálló tőketartozás 38.605 CHF. A Kft. a felmondást 2012. március 9-én vette át, majd 2012. március 10-én kelt I. r. felperesnek címzett levelében közölte, „ezúton állunk el az Önökkel 2007. augusztus 9. napján megkötött kölcsönszerződéstől, tekintettel arra, hogy a mai napig sem adták át részünkre a 405/R2K05/07/1039/1 és a 405R2K05/07/1039/2 számon kötött szerződések alapján az Önök által vállalt kétszer 101.570 CHF összeget”. A levél tartalmazta továbbá, „kaptunk Önöktől 31.050.965 forint összeget szerződés nélkül augusztus 6. napján, ezt más megállapodás hiányában jegybank alapkamattal fizetünk vissza és ez a jövőben is szándékunkban áll”.

Az I. r. felperes a hitelszerződések ügyleti kamatát 2008. december 27-i hatállyal három havi CHF LIBOR kamatláb bázis + 5,3% kamatrés összegére módosította. Az 1. számú hitelszerződés alapján folyósított kölcsönre vonatkozóan a II. r. felperes a készfizető kezessége alapján 2012. június 28. napján 7.758.194 forintot fizetett meg az I. r. felperesnek, a 2. számú hitelszerződés alapján folyósított kölcsönre 2012. június 28-án 7.257.169 forintot. A perbeli ingatlanok jelenleg az I. r. alperes kizárólagos tulajdonában állnak, azokat a II. és III. r. alperesek javára 2012. évben bejegyzett holtig tartó haszonélvezeti jog terheli.

Az I. r. felperes pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze alpereseket annak tűrésére, hogy a Kft.-vel kötött 1. számú hitelszerződésből fennálló 21.374,52 CHF iránti, valamint

53.240,92 CHF után 2012. február 6-tól 2012. június 28-ig terjedő időszakra évi 5,3433% + évi 6% késedelmi kamat iránti, továbbá 21.374,52 CHF után 2012. június 29-től a kifizetés napjáig terjedő időszakra évi 5,3433% + évi 6% késedelmi kamat iránti, valamint 2438,34 CHF és ennek 2012. február 6-tól a kifizetés napjáig járó évi 6%-os késedelmi kamata iránti, továbbá 884,27 CHF iránti követelését, ezen túlmenően a 2. számú hitelszerződésből fennálló 19.902,57 CHF iránti, továbbá 49.711,04% CHF után 2012. február 6-tól 2012. június 28-ig terjedő időre évi 5,345% + évi 6% késedelmi kamat iránti, valamint 19.902,57 CHF után 2012. június 29. napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra évi 5,345% + évi 6% késedelmi kamat iránti, továbbá 1671,28 CHF és ennek 2012. február 6-tól a kifizetés napjáig járó időszakra vonatkozó 6%-os késedelmi kamata iránti, továbbá 504,78 CHF iránti követelését a II. és III. r. alperesek haszonélvezeti jogával terhelt, az I. r. felperes kizárólagos tulajdonában álló perbeli ingatlanokból bírósági végrehajtás útján kielégíthesse.

A II. r. felperes pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze alpereseket annak tűrésére, hogy az 1. számú hitelszerződés alapján készfizető kezesként megfizetett 7.758.194 forint és ennek 2012. június 29-től járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt mértékű kamata iránti, valamint a 2. számú hitelszerződés alapján készfizető kezesként megfizetett 7.257.169 forint és ennek 2012. június 29-től a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt mértékű kamata iránti követelését a II., III. r. alperesek haszonélvezeti jogával terhelt, I. r. alperes kizárólagos tulajdonában álló perbeli ingatlanokból bírósági végrehajtás útján kielégíthesse. A felperesek a követelések kielégítését mindösszesen 40 millió forint erejéig kérték, keresetük jogalapjaként az 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 251.§ (1) bekezdésére hivatkoztak.

Előadták, az I. r. felperest az I. r. alperes tulajdonát képező ingatlanokra legfeljebb 40 millió forint erejéig keretbiztosítéki jelzálogjog illeti meg, mely a.....Kft.-vel szemben fennálló követeléseinek biztosítására szolgál. A személyes adós, aKft. a hitelszerződésekből eredő fizetési kötelezettségének nem tett eleget, erre tekintettel a hitelszerződéseket I. r. felperes 2012. február 1. napján felmondta. A hitelszerződések alapján CHF-ben történt a kölcsön nyújtása, azonban aKft. folyószámlája forintszámla volt, erre tekintettel a folyósításkor a vállalati ügyfelek részére szóló Hirdetmény figyelembevételével a folyósítás napján érvényes „Deviza II” vételi árfolyamon történt a folyósítás. Az I. r. felperes előadta, a.....Kft. nem is rendelkezett CHF számlával, sosem kifogásolta a folyósítás devizanemét, illetőleg összegét. A felperesek előadták, az 1. számú hitelszerződés alapján a II. r. felperes 2012. június 28-án 7.758.194 forintot, a 2. számú hitelszerződés alapján 7.257.169 forintot fizetett meg kezesként az I. r. felperesnek.

Alperesek a per megszüntetését kérték a Pp. 121/A.§ (2) bekezdése szerinti egyeztetés elmulasztására hivatkozva. Érdemben a kereset elutasítását kérték, előadva, az I. r. felperesnek kétszer 101.570 CHF kölcsönt kellett volna nyújtania a Kft.-nek, azonban a kölcsönöket nem CHF-ben nyújtotta, hanem még a 2. számú hitelszerződés megkötése előtt 2006. augusztus 6-án 31.050.965 forintot utalt a..... Kft. részére, melyből a Kft. több, mint 27 millió forintot visszafizetett. Az I. r. felperes nem szerződésszerű teljesítése a felmondása jogellenességét eredményezi. 2012. március 10-én aKft. elállt a hitelszerződéstől, arra hivatkozva, hogy a devizát az I. r. felperes nem folyósította. Az I. r. felperes a Kft.-vel sosem számolt el, nem állapítható meg, hogy a Kft. által megfizetett összegeket miként számolta el tőkére, kamatra, költségekre. A Kft. nem állapodott meg az I. r. felperessel a CHF forintra konvertálásában, az alperesek vitatták a felmondásban szereplő összecszerűséget is az elszámolás hiányára figyelemmel. Vitatták a kölcsönszerződések megkötését is, utalva arra, a keresetlevélhez mellékelte lehívási értesítőket a III. r. alperes úgy írta alá, hogy azok nem voltak kitöltve. Az I. r. felperes alaptalanul emelte meg az ügyleti kamatlábat 4,3%-ról 5,3%-ra. Alperesek vitatták az I. r. felperes

kimutatásaiban szereplő 3 havi CHF LIBOR mértékét is és vitatták a hitelszerződésben szereplő CHF összegek konvertálását is. A lehívási értesítőknél CHF szerepelt, de az I. r. felperes saját forrásból forintot utalt át, s csupán ráírt egy árfolyamot a bankszámlakivonatra, mintha átváltotta volna a CHF-ben meghatározott kölcsönösszegeket. A Vállalati Aktív Banki Szolgáltatások Általános Szerződési Feltételeinek II.3.2./a. pontja, illetőleg b. pontja értelmében a kölcsönt CHF-ben kellett volna folyósítani. A törlesztési árfolyamok szerződésszerűségét is vitatták, legfeljebb MNB középárfolyamot alkalmazhatott volna az I. r. felperes. A 2. számú hitelszerződéshez kapcsolódó 2007. augusztus 16-i lehívási értesítőben 2007. augusztus 10-e szerepel folyósítási napként, ez a lehívási értesítő augusztus 9-én érkezett az I. r. felpereshez, a szabályzat szerint ez érvénytelen, a lehívás alapján nem is lehetett volna a kölcsönt folyósítani. Vitatták azt is, hogy a hitelszerződésekhez készfizető kezési szerződések is kapcsolódnának, a II. r. felperes olyan kötelezettségért vállalt készfizető kezességet, mely aKft. és az I. r. felperes között nem jött létre, a hitelszerződések nem léptek hatályba. I. r. felperes nem igazolta a szerződések 5.4. pontjában írt azon feltételt, mely szerint a kezességvállalási kérelmet továbbította a II. r. felperes felé.

Az elsőfokú bíróság a 2015. május 7-én kelt 25.G.41.099/2012/53. számú ítéletével kötelezte az alpereseket annak tűrésére, hogy a kereseti kérelemnek megfelelően a felperesek - összesen maximum 40 millió forint erejéig - a kereseti kérelemben megjelölt követeléseiket a kereseti kérelemben megjelölt ingatlanokból kielégítsék. Kötelezte továbbá alpereseket, hogy fizesse meg egyetemlegesen az I. r. felperesnek 15 napon belül 2.389.000 forint, a II. r. felperesnek 381.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, alperesek alaptalanul kérték a per megszüntetését a Pp. 121/A.§ (2) bekezdésében foglaltak elmulasztása miatt.

A régi Ptk. 251.§ (1) és (3) bekezdése, 272.§ (1), 273.§ (1), 274.§ (2), 276.§ (1) bekezdése és az 522.§ (1) bekezdése felhívása után utalt arra, az I. r. felperes a Kft. rendelkezésére tartani volt köteles kétszer 101.570 CHF összegű hitelkeretet, illetve részére a meghatározott feltételek mellett kölcsönt folyósítani. Alperesek alaptalanul hivatkoztak a hitelszerződések hatályba lépése hiányára, mivel a felperesek a hitelszerződésekhez kapcsolódóan 2007. augusztus 8-án és szeptember 10-én készfizető kezességvállalási szerződést kötöttek, a kezességvállalási kérelem nyilvánvalóan továbbításra került a II. r. felperesnek. A Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján a felpereseket terhelte a követelés fennállta összességének bizonyítása, alpereseket annak bizonyítása, hogy az I. r. felperesnek CHF-ben kellett volna folyósítania, melynek hiányában a Kft. elállására tekintettel a felperesi kereset megalapozatlan. Alpereseknek kellett bizonyítania, hogy a folyósított kölcsönökből a Kft. vagy más nagyobb összeget fizetett vissza, mint amit a felperesek az általuk készített kimutatásokban elismertek. Az a körülmény, hogy a III. r. alperes esetleg úgy írta alá a lehívási értesítőket, hogy nem voltak teljes körűen kitöltve, nem eredményezi a kölcsönszerződés létrejötté hiányát, azok a hitelszerződéseknek és a Kft. akaratának megfelelően lettek kitöltve. Az értesítőknél valóban CHF összegek szerepelnek, de a Kft. kizárólag forintszámlát vezetett az I. r. felperesnél, ezért a hitelszerződések részét képező Vállalati Aktív Banki Szolgáltatások Általános Szerződési Feltételei II.3.2.c. pontja értelmében I. r. felperes a kétszer 101.570 CHF összeget forintban volt köteles jóváírni a Kft. számláján az aktuális hirdetmény szerint a folyósítás napján érvényes deviza II. vételi árfolyamon. Alperesek így alaptalanul hivatkoztak arra, hogy a kölcsönöket az I. r. felperesnek CHF-ben kellett volna jóváírnia. Egyébként alperesek 2012. március 9-ét, a felmondást megelőzően nem kifogásolták a forintban történő folyósítást, erre nem is hivatkoztak, mindez alátámasztja, hogy a hitelfelvevő forintban történő teljesítést igényelt. Eredménytelen volt azon alperesi hivatkozás is, hogy a 2. számú hitelszerződéshez kapcsolódó 2007. augusztus 16-i lehívási értesítő alapján nem folyósíthatott volna kölcsönt az I. r. alperes, mert azon folyósítási napként 2007. augusztus 10-e szerepel és az már 2007. augusztus 9-én megérkezett. Az esetleges dátumok nem megfelelő kitöltése nem érinti a felek szerződési akaratának egyébként

megfelelő kölcsönszerződés létrejöttét. Alaptalanul hivatkoztak alperesek az I. r. felperes általi törlesztési árfolyam alkalmazhatósága hiányára is, a hitelszerződések 8.1. pontja alapján a hitelszerződések részét képezi az I. r. felperes hirdetménye és a csatolt hirdetmény tartalmazta a törlesztési árfolyamra vonatkozó rendelkezéseket. Alaptalan volt a kifogás az ügyleti kamatláb megemelését illetően is az ÁSZF 5.1.3. pontja folytán. Alaptalan volt a 3 havi CHF LIBOR mértéke kifogásolása is, az I. r. felperes által mellékelt 2009. évre vonatkozó 3 havi CHF LIBOR adatok alapján azok megegyeznek a kimutatásokban szereplő mértékkel. Ezen túlmenően alaptalan volt alperesi hivatkozás arra is, hogy a készfizető kezességvállalási szerződések nem jöttek létre érvényesen, a felperesek által csatolt szerződések 2.3. pontjából aggálytalanul megállapítható a Kft. által igénybe vett kölcsön visszafizetéséért történő kezességvállalás. A felperesek okiratokkal bizonyították a folyósítást, a konverzió megtörténtét, a törlesztések elszámolását, így az alperesi tartozásösszegezését, a II. r. felperes teljesítése összegezését. Az elsőfokú bíróság utalt arra, szükségszerű volt a konverzió, annak tényleges megtörténte alátámasztására az I. r. felperes által csatolt banki rendszerből kinyomtatott okirat ugyan nem a Pp. 196.§ (1) bekezdésében írt teljes bizonyító erejű magánokirat, de a per egyéb adataival, bizonyítékaival egybevetve alkalmas arra, hogy a bíróság a tényállás megállapításánál figyelembe vegye. Az okirat valóságtartalmát illetően kételyre okot adó tények, körülmények nem merültek fel. Alperesek értékelhető tényállítást nem tettek az általuk visszafizetett felperesi kimutatásokban szereplő összegek kapcsán, csupán vitatták a hitelszerződések hatályba lépését, a folyósítást, a konverziót, a kamatmértéket, az árfolyam helyességét, a kezesség létrejöttét. A felperesek a személyes adós tartozását bizonyították, így az alperesek a Kft. felmondás átvételét követően közölt elállására nem hivatkozhatnak. Az I. r. alperes a zálogtárgyak tulajdonosaként, a II., III. r. alperesek a bejegyzett haszonélvezeti jog jogosultjaként a régi Ptk. 251.§ (1) és (3) bekezdése alapján kötelesek tűrni, hogy a felperesek a zálogjoggal biztosított követelésüket legfeljebb 40 millió forint erejéig a zálogtárgyakból kielégítsék. Az elsőfokú bíróság elutasította az I. r. felperes megjelölt munkavállalók tanúkénti kihallgatására irányuló bizonyítási indítványát, mivel a perbeli szerződések tartalma az okiratok alapján megállapítható volt. Nem volt szükséges a III. r. alperes személyes meghallgatása sem. Az elsőfokú bíróság a Pp. 78.§-a, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélet ellen az alperesek fellebbeztek, előadva, az elsőfokú bíróság a terhükre döntött annak ellenére, hogy részletesen bemutatták azokat a jogi és ténybeli indokokat, melyek kizárták volna a követelések megítélését. Az elsőfokú ítélet megalapozatlan mind a követelés megítélése, mind a perköltség vonatkozásában, el kellett volna a keresetet utasítani a bizonyítatlan tényeket figyelmen kívül kellett volna hagyni. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is csak részben tett eleget, a 40 millió forint mértékéig állapította meg a helytállást, de ilyen mértékű követelés nincs és nem is lehet.

Hivatkoztak az elsőfokú eljárás során általuk előadottakra, a felperesek olyan kölcsönök nyújtását mutatták be, melyeket saját pénzügyi bizonylati rendszerük adataival nem támasztottak alá. A felperesek saját szabályzataikkal szemben jártak el, az I. r. felperes nem is teljesítette a szerződéseket.

Elsődlegesen a kereset elutasítását kérték, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, s az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, a felperesek perköltség viselésére kötelezését. Illetékfeljegyzési jog biztosítását is kérték, melyet részükre az elsőfokú bíróság engedélyezett. Jelezték, hogy további részletes indokolást is előterjesztenek.

Az iratok felterjesztését és a felperesek 4., illetően 5. sorszám alatti beadványát követően 2016. június 23-i keltezéssel terjesztettek elő további indokolást, hivatkozva arra, az I. r. felperes az elsőfokú eljárás során az összegezését, a költségei jogcímét, a kamatmértékeket, árfolyamot illetően pénzügyi bizonylatokkal nem támasztotta alá előadását, számításait ellenőrzés nélkül nem

lehet elfogadni. Az I. r. felperes az eljárás során félrevezető előadást tett, a felmondásában az addig nem teljesített kölcsön tőkeösszegeket összeadta a teljes hátralévő tőkeösszeggel, holott utóbbinak kellene tartalmaznia a késedelem miatt meg nem fizetett tőkeösszeget is. A 2014. május 9-én benyújtott két táblázat a beszédett törlesztésekről és a fennmaradó tőkeösszegekről is alátámasztja ezen alperesi előadást. A táblázatok szerint a 2012. február 6-i esedékes tőketartozás mindkét ügyletet illetően 38.605 CHF. A II. r. felperes 2012. június 28-i teljesítésével mindkét ügyben az esedékes tőkét az I. r. felperes lecsökkentette, s így lett a maradék két tőkeösszeg 49.711,04 CHF és 53.240,92 CHF. Ugyanakkor a II. r. felperes teljesítéseként az első ügyletnél 17.230,48 CHF van feltüntetve, így marad 21.374,52 CHF. A második ügyletnél ugyanazon a napon, 2012. június 28-án a II. r. felperes teljesítése 18.702,43 CHF, marad a tőkekövetelés 19.902,57 CHF. Ezzel ellentétben az I. r. felperes által 2012. november 5-én benyújtott irat két adata, ott a II. r. felperes teljesítéseként 7.758.194 forint, a második ügyletnél 7.257.169 forint szerepel. Ha a 7.758.194 forint fedezte volna a 17.230,48 CHF összeg teljesítését, úgy az árfolyam 450,26 lett volna, ekkor az MNB-nél nyilvántartott 239,62 HUF/CHF összeghez képest, illetve az I. r. felperesnél nyilvántartott 243,46 HUF/CHF-hez képest, a második ügyletnél pedig az árfolyam 388,03 HUF/CHF lett volna. Ténylegesen 2012. június 28-án az első ügyletben nem lehetett volna több I. r. felperes követelése kielégítése kérése 6738,6 CHF-nél, a második ügyletnél pedig 8796,5 CHF-nél. Egyébként a II. r. felperes fizetését először a késedelmi kamatra, majd a kamatra és végén a tőkére lehetett volna elszámolni, ehhez képest az I. r. felperes a tőkét csökkentette, állítva, hogy meg nem térített kamatok maradtak fenn. Az elsőfokú bíróság a szerződéssel ellentétes kamatmértéket sem állapíthatott volna meg. Komoly különbséget mutat az ítéletben meghatározott összegek és az ingatlanok értéke, az elsőfokú bíróság sem indokolta, hogy az igazolt követeléseket miért kellene ilyen összértékű ingatlanokból kielégíteni. A felmondásban meghatározott követelés mértékek valótlanok voltak, így a 2012. március 9-i felmondások jogellenesek, joghatást nem válthatnak ki. Az I. r. felperes táblázatai nem illeszkednek a 3 hónapos CHF Libor változásához és a kamatperiódusokhoz sem, negyedéveken belül is változtatta a kamatokat, noha ez negyedéven belül nem változhatna. A II. r. felperes felé 7%-kal növelt kamat úgy került megállapításra, hogy az adós és a II. r. felperes közt nem állt fenn szerződéses jogviszony. A felperes által különböző iratokban feltüntetett kamatmértékek sem egyeznek, ez nem került tisztázásra. Kérte a 2014. október 22-i irat mellőzését. Vitatásra került az I. r. felperes által alkalmazott árfolyam is a 2007. január 1-től hatályos Üzletszabályzat 2., 6., 9. pontja folytán. Az I. r. felperes olyan árfolyamokat alkalmazott, melyben a felek nem állapodtak meg. Az Üzletszabályzat szerint, amennyiben a szolgáltatáshoz kapcsolódó valamely fizetés a szolgáltatás pénznemétől eltérő pénznemben történik, akkor a fizetendő összeget a bank az adott szolgáltatáshoz kapcsolódó szerződésben meghatározott árfolyamok alkalmazásával konvertálja.

Fenntartva az elsőfokú eljárás során előadottakat, elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérték. A követelésösszege, a tőke, kamat, árfolyam vonatkozásában megalapozatlanná teszi a tűrésre kötelezésösszege, ezt esetlegesen szakértői bizonyítás tisztázhatja.

Alperesek 2016. október 21-i nyilatkozatukban, fenntartva korábbi előadásukat, vitatták a kereset jogalapját, összegeit. Hivatkoztak a pénzügyi bizonylatolással kapcsolatos korábbi kifogásaik megalapozottságára, előadva, ez az ügy nem a 6/2013. PJE-ben meghatározott ügyletfajta, hanem egy klasszikus devizahitel, melynek során a devizát kellett volna felperesnek átadnia, bár az ügyfélnek csak forintszámlája volt, a pénzügyi ügyletre vonatkozó bizonylatot a felperesnek be kellett volna mutatnia. Az összegezés kérdésében a felperesek által kifejtettek nem valóságok, a felperesek által elfogadtatni kívánt elszámolási rend a szerződésben, üzletszabályzatban nem volt elfogadtatva, a kamatemelés jogellenes volt, a be nem csatolt üzletszabályzatok kapcsán előadottak sem fogadhatók el. Konkrét pénzügyi iratokkal a felperesek

előadásukat nem igazolták, az ellentmondásokat nem oldották fel.

Hivatkoztak az adósi elállásra, kérték a kereset elutasítása mellett az ítélet megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését azzal, hogy a felperes legyen köteles pénzügyi bizonylatokkal alátámasztani követelését.

Az iratok felterjesztését követően a felperesek 4., illetve 5. sorszám alatt éltek beadvánnyal utalva arra, alperesek a fellebbezés alapjául szolgáló indokaikat, konkrét adatokat, tényeket nem adtak elő, részletes tényre, adatra, ellentmondásra kiterjedő indokolást nem terjesztettek elő. Az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást folytatott le, alperesek indítványait megvizsgálta, azokra a felpereseket megnyilatkoztatta, a döntés megalapozott volt, a fellebbezésben előadottak alaptalanok.

Ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását és alperesek perköltségben marasztalását kérték. Az elsőfokú eljárás során általuk előadottakat kérték figyelembe venni, melyekkel cáfolták alperesi állításokat. Részletes fellebbezés előterjesztése hiányában esetleges további alperesi nyilatkozatok figyelmen kívül hagyását kérték.

(A 2016. június 29-i fellebbezési tárgyaláson a felek korábbi előadásait fenntartották, a tárgyalás további nyilatkozatok megtételére elhalasztásra került.)

A fellebbezés kiegészítésre a felperesek ezt követően részletes nyilatkozatot terjesztettek elő, kérve az elsőfokú ítélet helybenhagyását. Kifejtették, a felmondás napján a teljes követeléssel az I. r. felperes rendelkezett, követelése a II. r. felperes kezességének érvényesítését követően csökkent ténylegesen 19.902,57 CHF összegre, mint tőkekövetelésre. Az általuk megjelölt árfolyamokon történő elszámolásra utalva előadták, az ítélet helyesen tartalmazza a kötelezést mindkét hitelszerződés esetében. Utaltak a közjegyzői gyakorlatra a tőkeösszegek számítását illetően, fenntartva az általuk csatolt matematikai levezetést, azzal, alperesek önkényesen jelölték meg a teljesítések összegét, kiindulásuk is hibás. A CHF LIBOR kapcsán hivatkoztak alperesek által korábban csatolt, hibás értelmezésen alapuló kimutatásra, előadták, az ÁSZF és Üzletszabályzat vonatkozó részeit csatolták. Az összecszerűség kapcsán az alperesi késedelemre, rosszhiszemű pivitelre hivatkoztak, szakértő kirendelését sürgősségtelennek tartva.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan:

Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok helytálló mérlegelésével állapította meg és jogi következtetései is megfelelőek volt, azokkal a Fővárosi Ítélet tábla egyetértett.

A 7. sorszámú végzésben foglaltakra figyelemmel alperesek 2016. október 21-i beadványa már figyelmen kívül hagyandó volt.

A fellebbezésben felhozottakra tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla rögzíti, a felperesek az F/2 alatt csatolt 2007. július 31-i szerződés és annak mellékletei, a 2007. augusztus 9-ei F/3 alatt csatolt szerződés és mellékletei, a 2007. július 31-én kelt ingatlant terhelő keretbiztosítéki jelzálogjog alapítására vonatkozó szerződés (F/5.), a tulajdoni lapok, a 2012. február 1-jei közjegyzői okirat, az elektronikus levelezések anyaga, a tértivevények fénymásolatai, az Általános Szerződési Feltételek, a vállalati ügyfelek részére szóló Hirdetmény, a keresetpontosításhoz 28/F/1, F/2 és 33/F alatt becsatolt bankszámlakivonatok és kimutatások, a készfizető kezesség igénybevételéhez kapcsolódó 38. sorszám alatt csatolt iratok, illetve a 41/F sorszám alatt csatolt számlaforgalmi kimutatás csatolásával az elsőfokú bíróság által rögzített bizonyítási kötelezettségüknek eleget tettek. Alperesi védekezés ugyanakkor az elsőfokú eljárás során először a per megszüntetésére, majd a felperes iratainak formai kifogásolására, illetve arra vonatkozott, hogy a felperes által megjelölt

kölcsönszerződés nem jött létre, így a II. r. felperes kezességvállalása sem. Alperesek azt hangoztatták, hogy CHF-et nem kaptak, a hitelszerződések nem léptek hatályba. A 40. sorszámú iratban egy kommentár nélküli listát nyújtottak be az adós törlesztései kapcsán, illetve kifogásolták a CHF LIBOR mértékét, annak felperes általi számítását. Erre vonatkozóan a nyilvánosan hozzáférhető adatbázisnak nem a jelen ügyre alkalmazandó háromhavi CHF LIBOR-ra vonatkozó listáját töltötték le.

A becsatolt szerződések, lehívásértéstartók, illetve kimutatások együttesen alkalmasak a felperesi előadás igazolására, ugyanakkor az elsőfokú ítélet elleni alperesi fellebbezés is csupán általánosságokra szorítkozott, mindössze a 2016. június 24-i érkeztetésű beadvány érinti a felperesi követelés összegszerűségét, lényegileg a Pp. 235.§ (1) bekezdése második fordulatóba ütközően.

Helytállóan mellőzte az elsőfokú bíróság a további bizonyítást is, a felperes volt dolgozóinak tanúkénti meghallgatásától megalapozottan tekintett el. Alperesek csupán körvonalazták az esetleges szakértői vizsgálat álláspontjuk szerinti szükségességét, de konkrét, erre irányuló indítványt nem tettek.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján lényegében helyes indokaira figyelemmel helybenhagyta.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése és 239.§-a alapján egyetemlegesen kötelezte az eredménytelenül fellebbező alpereseket a felperesek javára a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben állapította meg. Egyetemlegesen kötelezte továbbá alpereseket az illetékfeljegyzési joguk folytán le nem rótt 2.500.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére.

, 2016. október 26. napján

. Gál Judit s. k.

a tanács elnöke

. Molnár József s. k.. Szunyogh Zsófia s. k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana

tisztviselő